

Widzieć jedność w różnorodności to prawdziwa duchowość

Dyskurs Bhagawana Śri Sathya Sai Baby wygłoszony 31.05.2008 r. w Brindawanie

*Wszystkie nazwy i formy są przejawieniem Najwyższej Istoty,
która jest ucieleśnieniem pokoju i pomyślności.
On jest istnieniem, świadomością, błogością absolutną i niedwoistością.
On jest satjam, śiwam, sundaram (prawdą, dobrem, pięknem).*

Ucieleśnienia boskiej atmy!

Dzisiaj ludzie zdobywają wykształcenie na wiele różnych sposobów, ale brakuje im wiedzy o ludzkości. Widzą różnorodność w jedności, lecz nie dostrzegają jedności w różnorodności. Ucieleśnienia miłości! Bardzo łatwo dostrzec różnorodność w jedności; każdy może to zrobić. Jednak rozpoznanie jedności leżącej u podstaw różnorodności, która istnieje na świecie, wymaga wielkiego wysiłku.

Dzisiaj ludzie powinni starać się zdobyć wiedzę o atmie, która jest we wszystkich. Ten, kto zna atnę, wie wszystko. Myślcie o wszystkich ludziach na świecie tak, jakby byli jednością i rozpoznajcie jedność całej ludzkości.

*Religii jest wiele, ale cel jest jeden.
Ubrań jest wiele, ale przędza jest jedna.
Klejnotów jest wiele, ale złoto jest jedno.
Krów jest wiele, ale mleko jest jedno.*

Jedność istnieje w całym boskim stworzeniu, ale ludzie tworzą w nim wiele podziałów. Jedność całej ludzkości jest potrzebą chwili. Gdy rozwinięcie jedność, wasze serce stanie się czyste. Gdzie jest czystość, tam jest boskość. Jedność, czystość i boskość są ze sobą ściśle powiązane i współzależne. Lecz dzisiaj ludzie odchodzą od jedności. Często powtarzam: „Religii jest wiele, ale cel jest jeden”.

Zgromadziło się tutaj tak wielu ludzi. Chociaż przyjechali z różnych stron, mieli jeden cel. Podobnie, wszyscy muszą dotrzeć do Boga. Boskość istnieje w każdym człowieku. Życie ludzkie nie jest możliwe bez boskości. *Dajwam manusza rupena* – Bóg przyjmuje ludzką postać. Kim jest człowiek? Nie rozumiejąc znaczenia tego pojęcia, ludzie uważają, że człowiekiem jest ten, kto ma ludzką postać, ręce, stopy, uszy lub oczy. Ale tak nie jest.

W rzeczywistości człowiek nie różni się od Boga, nie jest oddzielnym bytem. Prawdziwą istotą ludzką jest ten, kto uświadomił sobie jedność z Bogiem. Ludzie mogą różnić się wyglądem fizycznym, ale we wszystkich jest ta sama boska zasada. Jednak niektórzy na różne sposoby podkreślają różnice między ludźmi. W dzisiejszym świecie powoduje to wszelkiego rodzaju

konflikty, cierpienia i nieszczęścia. Gdy człowiek zrozumie tę prawdę, że w każdym istnieje ta sama boska zasada, nie będzie pozwalał sobie na różnice i spory. Dlatego zawsze koncentrujcie się na boskości ludzi. Wszystkie nasze trudności pojawiają się, gdy mnożymy różnice, zapominając o naszej boskości. Dlatego w naszym sercu musimy mocno wyryc boską zasadę, która jest taka sama we wszystkich.

Kilka dni temu opowiadałem wam o tym, jak Hanuman przebył ocean i dotarł do Lanki dzięki mocy boskiego imienia Ramy. Wcześniej nad brzegiem morza zgromadziły się wszystkie małpy (małpy) i zadały pytanie: „Kto pokona ocean jednym skokiem?”. Niektóre twierdziły, że pokonają dystans 40 lig [1 liga to około 5 km]; inne mówiły, że mogą przebyć 50-60 lig. Gdy to samo pytanie zadano Hanumanowi, odpowiedział: „Dzięki łasce Ramy pokonam każdą odległość”. Gdy inne małpy nie w pełni rozumiały boskość Ramy, Hanuman osiągnął całkowite poznanie rzeczywistości.

To nie praktyki duchowe, takie jak powtarzanie boskiego imienia, asceza, joga i rytuały, dają nam bezpośrednio postrzeganie Boga. Podejmuje je wielu ludzi, ale czy czegoś doświadczyli i coś osiągnęli? Są to tylko fizyczne i zewnętrzne praktyki.

Najważniejsze jest imię Boga. Gdy poznacie tę prawdę, zrozumiecie wszystko. Dlatego od czasu do czasu powtarzam wam: *Hari bhadžan bina sukha śanti nahin* – nie będzie szczęścia i pokoju bez powtarzania imienia Boga. Możecie osiągnąć wszystko śpiewając tylko imię Boga. Hanuman przebył rozległy ocean dzięki nieustannemu intonowaniu imienia Ramy. Jednak inne małpy nie rozumiały tej prawdy.

Gdy przystąpili do budowy mostu, Hanuman powiedział małpom, aby na jednym kamieniu napisały „Ra”, a na drugim – „ma” i wrzuciły je do oceanu. Kamienie połączyły się ze sobą tworząc most. Rama, Lakszmana i małpy przebyli ocean i dotarli do Lanki po moście zbudowanym dzięki jedności z boskim imieniem Ramy. Powinniśmy przechowywać tę prawdę w naszym sercu.

Zamiast dostrzegać różnice na podstawie imion, takich jak Rama, Lakszmana czy Bhima, musimy rozpoznać w nich zasadę atmy i wszystkich uważać za ucieleśnienia boskości. Praktyki duchowe, takie jak powtarzanie imienia Boga, medytacja, wyrzeczenie i joga, mają niewielkie znaczenie, jeśli boskie imię jest nieobecne w waszym sercu.

Macie imię, które rodzice dali wam po urodzeniu. Nie urodziście się z tym imieniem. Przyszliście na świat z zasadą Ramy – atmą. Czy nazywacie to atmą, omkarą czy Ramą, wszystko odnosi się do tej samej boskiej zasady. Nawet jeśli spotkacie nieprzyjaciela, pozdróćcie go. Wasze pozdrowienia nie idą do nieprzyjaciela, one docierają do Boga. Jeśli przywitacie nieprzyjaciela z miłością, mówiąc „Cześć”, on porzuci nienawiść i zaprzyjaźni się z wami. Jednak dzisiaj ludzie z powodu ego utożsamiają się ze swoim imieniem. Uważają się za Ramajaha lub Krisznajaha zamiast mówić: „Jestem brahmanem (Aham brahmasmi)”. To jest podstawowa przyczyna wszystkich różnic.

Imię, które jest powszechnie obecne we wszystkich, to imię Ramy. Gdy pozdrówicie innych rozmyślając o Ramie, wasze pozdrowienia dotrą do Ramy. Dlatego wykonujcie wszelkie działania tak, aby sprawić radość Bogu. Wszystkie nasze codzienne obowiązki, takie jak

gotowanie czy jedzenie, przepelnia zasada Ramy. Ludzie podejmują doczesne, zewnętrzne i fizyczne praktyki, bo nie rozumieją tej subtelnej prawdy.

Cały rozwój nauki odbywa się tylko na doczesnym i fizycznym poziomie. Naukowcy zbudowali samoloty, które mogą latać z dużą prędkością i pokonać ponad sto mil w ciągu minuty, ale narażają ludzi na różne niebezpieczeństwa. Wszystkie przedmioty tego świata muszą zniknąć któregoś dnia. Garncarz wyrabia wiele garnków, lecz jeśli wypadną nam z ręki, rozpadną się na kawałki.

We wszystkim, co robimy dla własnej korzyści, nie ma nic wielkiego; niezależnie od tego, co robimy, powinno być to korzystne dla społeczeństwa i społeczności. Nasza pomyślność zależy od pomyślności społeczeństwa, ale dzisiaj nikt nie myśli o społeczeństwie. Gdziekolwiek pójdziemy, tam odkryjemy, że szerzy się egoizm i interesowność. Dlatego na świecie występuje tyle konfliktów i różnic.

Podziały istnieją nawet w jednej rodzinie. Z powodu rosnących różnic między ludźmi, jedność została rozbita. Dlatego dążcie do jedności. Ty i twój sąsiad jesteście jednym. Różnicie się tylko imionami, ale boskość w was jest ta sama. Nie popełniasz błędu, gdy nazywasz ludzi różnymi imionami, jeśli w twoim sercu mocno ugruntowała się boska zasada jedności.

Wykonujecie obowiązki głowy rodziny. Jednak są to wasze doczesne obowiązki. Musicie poznać swoje obowiązki jako dajwa dharma (istota boska). Dlatego zwracam się do was diwjatma swarupalara (ucieleśnienia boskiej atmy). Gdy człowiek chce powiedzieć, że to, co mówi, jest absolutną prawdą, używa terminu *atma sakszi*, który oznacza, że atma jest jego świadkiem. Dlatego w swoim postępowaniu musimy pamiętać o zasadzie atmy.

Dzisiaj jedność na świecie została zniszczona z powodu niewłaściwego wzrostu różnic między ludźmi. Tak więc nie postrzegajcie różnic kierując się nazwami i formami. Rozwijajcie wiarę w zasadę atmy. Atma jest tylko jedna. Jest niepodzielna i nie można jej rozbić na kawałki. Ciało umiera, ale atma żyje wiecznie. Mówi się, że każdy człowiek przechodzi przez cykl narodzin i śmierci. Jednak to tylko ludzkie ciało rodzi się, rośnie i umiera, ale nie atma. Dlatego rozpoznajcie jedność zasady atmy.

Niech ludzie mówią, co chcą, ale musicie zrozumieć, że atma jest waszym świadkiem. W żadnych okolicznościach nie porzucajcie tej boskiej zasady. Cokolwiek czynicie, czyńcie to ze względu na atnę. Bez względu na to, jak smaczne jest to, co jecie, uważajcie to za ofiarę dla Boga. Cokolwiek robicie w życiu, róbcie z poczuciem, że jest to ofiara dla Boga. Wszystko czyńcie po to, by sprawić radość Bogu. Jeśli będziecie mieli takie święte uczucia, z łatwością osiągniecie wyzwolenie.

Mokszę (wyzwolenie) osiągniecie dopiero wtedy, gdy porzucicie mołę (doczesne przywiązanie). Poczucie 'ja' jest przyczyną ego, a poczucie 'moje' jest podstawą przywiązania. Ego i przywiązanie to przyczyny waszego zniewolenia. Dlatego przede wszystkim starajcie się pozbyć ego i przywiązania. Im bardziej je ograniczycie, tym bardziej zbliżycie się do wyzwolenia. Im mniejszy bagaż, tym większy komfort, a to czyni podróż przyjemnością. Zmniejszajcie ciężar swoich pragnień.

Jednak ludzie wciąż zwiększają ciężar pragnień. Gdy rosną pragnienia, ich człowieczeństwo maleje i tracą świadomość własnej boskości. Dlatego powinniśmy rozwijać w sobie boskość. Wszystko inne musi zginąć tego lub innego dnia. Niezależnie od tego, co będziemy robili dla ochrony i bezpieczeństwa naszego dobytku, ostatecznie musimy go stracić. Wszystkie nasze pieniądze możemy wpłacić do wielkiego banku, zamknąć je na klucz i odpowiednio zabezpieczyć. Mimo tego musimy je kiedyś stracić. Nie pożądamy tego, co szybko znika. Tylko atma pozostanie z nami zawsze i wszędzie.

Chociaż minęło tysiące lat, odkąd Rama inkarnował jako syn Daśarathy, wszyscy ludzie, od dziecka po starca, nawet dzisiaj intonują jego imię. Ludzie mówią „Rama, Rama”, gdy napotykać trudności. To święte imię szepcze się do ucha umierającego człowieka. Powinniście kochać to imię. Rama przyciągał wszystkich ludzi, dlatego przybrał to imię.

Możecie intonować wybrane imię Boga, ale musicie mieć silną wiarę w to, że atma w waszym wnętrzu to boski pierwiastek. Wtedy nie będziecie doświadczali trudności. Gromadzimy bardzo dużo pieniędzy, ale dla kogo? Czy zabierzemy ze sobą choćby jednego pajsa, gdy odejdziemy z tego świata? Nie, nie. Zostawimy tu nawet nasze ciało. Umysł może być chwiejny, a intelekt – wypaczony, lecz atma pozostaje jako wieczny świadek. To zasada Ramy.

Imię Rama nie dotyczy konkretnej postaci. Oznacza boską zasadę. Dlatego zawsze powtarzajcie boskie imię, czy to Ramy, Kriszny czy inne. Śiwa znaczy pomyślność. To tylko imię Boga, który zapewnia nam pomyślność. Możemy mówić Śriniwasa, Wenkatesza lub Rama. Wszystkie te imiona oznaczają tę samą boską zasadę. Umieśćcie ją w swoim sercu.

Ludzie śpiewają „Ram, Ram, Ram”, powtarzając boskie imię. Lecz gdy powtarzanie dobiega końca, zapomina się o Ramie. Nie możemy zapominać o Ramie. Niezależnie od tego, jaką pracę wykonujemy, powinniśmy stale intonować boskie imię. W kalijudze (obecnej epoce), wspominanie boskiego imienia (namasmaranę) zaleca się jako środek do osiągnięcia wyzwolenia. Uświadamiając sobie tę prawdę, Guru Nanak rozpoczął praktykę grupowego śpiewu. Wszyscy powinni wspólnie śpiewać bhadżany. Umysły niektórych śpiewających mogą wówczas wędrować w różnych kierunkach, ale przynajmniej kilka osób skoncentruje się na imieniu Boga. Dlatego gdy śpiewacie bhadżany w grupie, modlitwy co najmniej jednej lub dwóch osób mogą dotrzeć do Boga, a wszyscy na tym skorzystają.

Czy jemy wszystkie owoce, które dojrzewają na drzewie? Nie. Jemy tylko kilka owoców, a pozostałe rozdajemy innym ludziom. Gdy robimy deser w domu, dzielimy się nim z całą rodziną. Ten, kto przygotowuje deser, nie zjada wszystkiego sam.

Gdy Daśaratha przeprowadzał putrakameszti jadžnię (ofiary w intencji narodzin syna), z ognia ofiarnego wyłoniła się świetlista istota i dała mu naczynie ze słodkim budyniem (pajasam), aby rozdzielił go między swoje trzy żony – Kausalję, Sumitrę i Kajkeji. (Tutaj Swami opowiedział historię narodzin Ramy, Lakszmany, Bharaty i Śatrughny, a także ujawnił tajemnicę, dlaczego Lakszmana zawsze podążał za Ramą, a Śatrughna – za Bharatą.)

Między Ramą i Lakszmaną, a także między Bharatą i Śatrughną, istniała tak silna więź miłości, że nie opuścili siebie nawzajem. Zobaczcie, jak wielka moc jest w jedności! Jedność to siła. Jeśli nie rozmawiacie ze sobą i nie tworzycie jedności, nic nie osiągniecie. Jeśli odczuwacie

wrogość, spróbujcie to zmienić. Wielbiciele powinni zachowywać się z wdzięcznością oraz z odpowiednim zrozumieniem i nastawieniem. Nawet jeśli ktoś krytykuje bóstwo, które czcicie, nie reagujcie na tę krytykę. Raczej myślcie, że wasze bóstwo przybrało postać krytyka. Pochwała i krytyka nie mają znaczenia dla Boga.

Zawsze kochajcie wszystkich. Gdy będziecie wszystkich kochali, opuszczą was wszystkie złe cechy, takie jak nienawiść, gniew i chciwość. Gdy uwolnicie się od nich, z łatwością osiągniecie wyzwolenie. Twierdzisz, że jesteś wielbicielem, ale jaki z tego pożytek, skoro jest w tobie nienawiść, gniew, zazdrość, obłuda lub złość? Cechy te zniszczą twoje życie. Rozmawiaj z uśmiechem z innymi i rozwijaj ducha jedności.

Przybyło tu tylu ludzi. Wszyscy uczestniczyli w bhadžanach, ale ilu z nich ma prawdziwe oddanie w sercu? Jeśli nawet jest tu tylko dziesięć osób z prawdziwym oddaniem, to wystarczy.

Wszyscy musicie przyswajać sobie ducha jedności. Kogokolwiek spotkacie, powiedzcie: „On jest moim bratem, ona jest moją siostrą”. Traktujcie wszystkich jak swoich braci i siostry i postępujcie w duchu jedności. Wszyscy są dziećmi Boga. Jeśli między wami a innymi ludźmi pojawi się nienawiść, przypomnijcie sobie, że nie jesteście od nich oddzieleni. Zrozumcie, że wszyscy są jednym, uświadomcie sobie jedność i doświadczajcie jej błogości. Widzieć jedność w różnorodności to boskość i prawdziwa duchowość. Studiowanie świętych pism, odprawianie rytuałów czy oddawanie czci nie oznacza prawdziwej duchowości. Prawdziwa duchowość to rozpoznanie jedności zasady atmy. Gdy uświadomicie sobie tę jedność, zdobędziecie boską łaskę.

Zawsze powtarzacie: „Sai Ram, Sai Ram, Sai Ram”, lecz ta praktyka nie sprawi, że rozwinięcie w sobie oddanie. Aby wykształcić prawdziwe oddanie, musicie przyswoić sobie ducha jedności i intonować boskie imię. Jeśli macie w sobie choćby cząstkę prawdziwego oddania, czyńcie dobro innym i żyjcie z nimi w zgodzie. Nikomu nie okazujcie nienawiści. Kochajcie wszystkich. Jeśli będziecie mieli miłość i wiarę, nauczycie się niekrzywdzenia. Dopiero wtedy doświadczycie błogości.

Jaki jest prawdziwy cel mówienia wam, abyście rozwijali prawdę, prawość, pokój i miłość? Prawość wyłania się z prawdy. *Satjannasti paro dharma* – nie ma większej dharmy niż trzymanie się prawdy. Bez prawdy nie będzie prawości. Podobnie miłość nie istnieje bez prawości. Jeśli macie w sobie miłość, nie będziecie nikogo nienawidzili ani lekceważyli. Satja, dharma, śanti i prema (prawda, prawość, pokój i miłość) to najważniejsze ludzkie cechy. Gniew, zazdrość, złość, obłuda, pożądanie, nienawiść i chciwość to nie są cechy ludzkie. Jeśli będziecie mieli miłość i pokój, to pozostałe cnoty ujawnią się w was samoczynnie.

Ludzie powtarzają: „Chcę pokoju, chcę pokoju”. Czy w ten sposób ktoś może osiągnąć pokój? Nie, wcale nie. Pokój zdobędziecie dopiero wtedy, gdy rozwinięcie miłość. Pokój to nie towar, który kupicie na rynku. Pochodzi on z serca wypełnionego miłością. Skąd pochodzi miłość? Miłość wywodzi się z prawości, a prawość pochodzi z prawdy. Zatem prawda jest źródłem prawości, prawość jest źródłem miłości, a miłość jest źródłem pokoju. Gdzie jest pokój i miłość, tam pojawia się niekrzywdzenie. Dlatego prawda, prawość, pokój, miłość i niekrzywdzenie to cechy prawdziwej istoty ludzkiej. Uważajcie je za swoje pańczapranj (pięć życiowych tchnień).

Dzisiaj ludzie zapomnieli o tych pięciu tchnieniach swoich ludzkich cech. Zamiast nich przejawiają złe cechy, takie jak pożądanie czy gniew, i uważają je za tchnienie życia. Dlatego są uwikłani w liczne trudności. Gdy rozwiniecie w sobie ludzkie cechy, na pewno osiągniecie pokój. Tak więc traktujcie swoje wrodzone ludzkie cechy, jak pięć życiowych tchnień. Trzymajcie się z dala od złych cech, takich jak pożądanie czy gniew.

Wierzcie lub nie, ale w ciągu najbliższych 25-30 lat cała ludzkość stanie się jednością. Wyznawcy wszystkich religii, czy to hindusi, muzułmanie czy chrześcijanie, zjednoczą się. Na świecie zapanuje całkowita jedność. Z Bharatu (Indii) duch oddania Bogu rozprzestrzeni się na wszystkie części świata. Pielęgnujcie tę prawdę w swoim sercu.

Ludzie uważają kulturę za sposób życia, ale tak nie jest. Jedność wszystkiego to kultura, czystość to kultura. Urzeczywistnicie boskość, gdy usuniecie wszystkie swoje zanieczyszczenia. Gdy rozwiniecie w sobie miłość, wasze złe cechy znikną.

Ludzie okazują nienawiść i zazdrość tym, którzy ich przewyższają i mają większe osiągnięcia. To niedobrze. Jeśli ktoś osiągnął więcej niż ty, zastanów się, czy powodem tego nie jest twoja nieudolność. Rozwijaj miłość i poszerzaj serce. Wówczas na pewno osiągniesz więcej.

Zwycięstwo i porażka zależą od uczuć w sercu. Wiąże się to z tym, co głoszą Wedy: *Manah ewa manuszjanam karanam bandhamokszajo* – umysł jest przyczyną zniewolenia i wyzwolenia człowieka. Nasz umysł jest podstawową przyczyną naszych uczuć miłości lub nienawiści. Niezależnie od tego, jaką pracę wykonujemy, musimy wykonywać ją w duchu jedności. Wypełniajcie wszystkie czyny tak, aby sprawić radość Bogu. Z pewnością przyniesie to wszystkim dobro.

Po bhadżanach wszyscy śpiewamy: *Samasta lokah sukhino bhawantu* – niech wszystkie światy będą szczęśliwe! Czy to jest wielkie osiągnięcie, jeśli tylko wy jesteście szczęśliwi? Wszyscy powinni być szczęśliwi. Wasze szczęście zależy od szczęścia wszystkich, wasza pomyślność zależy od pomyślności wszystkich. Nie możecie być szczęśliwi, gdy inni są nieszczęśliwi. Dlatego módlcie się za pomyślność wszystkich, również małych stworzeń i owadów. To jest prawdziwe znaczenie jedności. Tylko serce, które pragnie pomyślności wszystkich, jest drogą Bogu.

Wszystko, co dzisiaj powiedziałem, to głęboka prawda, to istota oddania. Czym jest oddanie? To ocean błogości. Opisuje się ją jako *nitjanandam, parama sukhadam, kewalam dźnianamurtim, dwandwatitam, gagana sadriszam, tattwamasjadi lakszjam, ekam, nitjam, wimalam, aczalam, sarwadhi sakszibhutam, bhawatitam, trigunarahitam* – Bóg jest ucieleśnieniem wiecznej błogości, jest On mądrością absolutną, poza przeciwieństwami, rozprzestrzenia się i przenika jak niebo, jest celem wskazanym przez mahawakję *Tat twam asi*, jest jednym bez drugiego, jest wieczny, czysty, niezmienny, jest świadkiem wszystkich funkcji intelektu, pozostaje poza wszystkimi stanami umysłu i trzema atrybutami – sattwą (czystością), radżasem (aktywnością) i tamasem (biernością).

Musimy osiągnąć tę wieczną błogość.

Tłum. Bogusław Posmyk

Źródło: <http://www.sathyasai.org/sites/default/files/pages/study-guides/studyguide-unity.pdf>
(from <http://www.ssbpt.info/ssspeaks/volume41/sss41-08.pdf>)